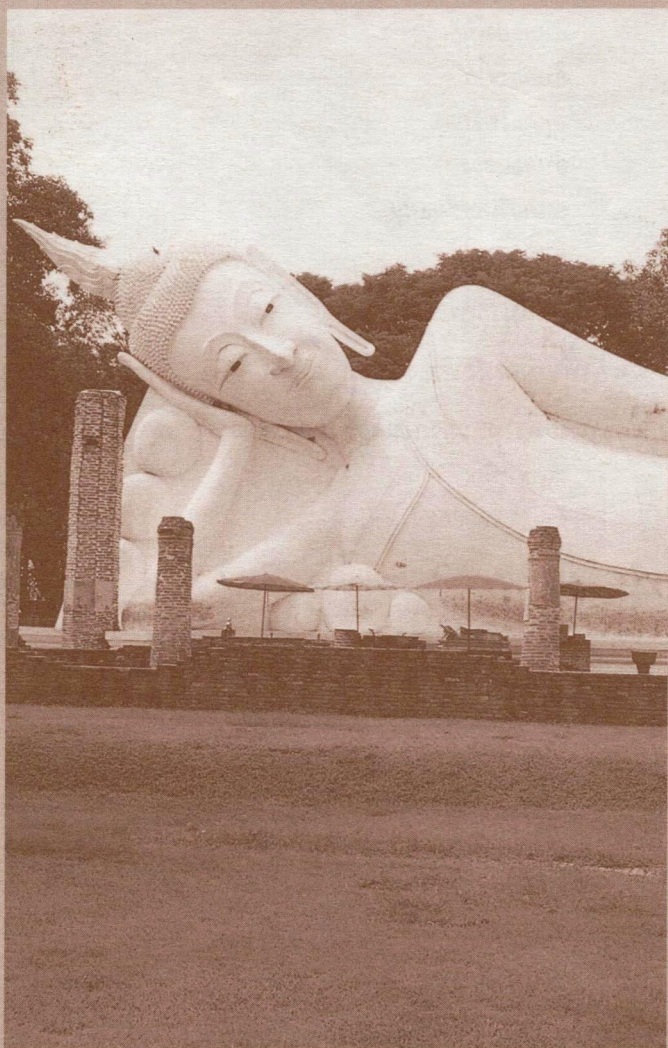

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

ท่องเที่ยว อ่างทอง

คำขวัญ

ปก : พระพุทธไสยาสน์ วัดขุนอินทประมูล

สารบัญ

หน้า

สถานที่ที่น่าสนใจ

อำเภอเมือง	๔
อำเภอป่าโมก	๘
อำเภอไชโย	๑๔
อำเภอโพธิ์ทอง	๑๖
อำเภอแสวงหา	๒๑
อำเภอวิเศษชัยชาญ	๒๓
อำเภอสามโก้	๒๔
เทศกาลงานประเพณี	๒๖
สินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก	๒๖
สิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดอ่างทอง	๒๗
สถานที่พัก	๒๗
ร้านอาหาร	๒๘
ร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมืองและของที่ระลึก	๒๙
หมายเลขโทรศัพท์สำคัญ	๓๑

**พระนอนองค์ใหญ่ วีรไทยใจกล้า ตึกตาขาววัง
โด่งดังจักสาน ถิ่นฐานทำกลอง เมืองสองพระนอน**

อ่างทอง จังหวัดซึ่งอุดมไปด้วยงานหัตถกรรมพื้นถิ่นไม่ว่าจะเป็นงานปั้น ตึกตาขาววัง การทำกลอง การทำอิฐดินเผา หรือการผลิตเครื่องจักสาน ทั้งยังเป็นแหล่งกำเนิดเพลงพื้นบ้านลิเก เป็นจังหวัดบ้านเกิดของนายดอกนายทองแก้ววีรชนคนกล้าในศึกบางระจัน นอกจากนี้ยังเต็มไปด้วยวัดที่มีความสะอาดสวยงามและมีจุดเด่นที่น่าสนใจมากกว่า ๒๐๐ วัด อันเป็นสถานที่ที่น่าศึกษาประวัติศาสตร์และเรื่องราวความเป็นมาในอดีตของชาติไทย

อ่างทองเดิมชื่อ **เมืองวิเศษชัยชาญ** ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำน้อยบนพื้นที่ราบลุ่มแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นเมืองหน้าด่านที่สำคัญของกรุงศรีอยุธยาในการสู้รบกับกองทัพพม่า ดังปรากฏในพงศาวดารกรุงศรีอยุธยาหลายตอนโดยเฉพาะในช่วงก่อนกรุงศรีอยุธยาแตกในปีพ.ศ. ๒๓๑๐ พม่าได้ใช้แขวงเมืองวิเศษชัยชาญเป็นที่ตั้งค่ายเพื่อตีกรุงศรีอยุธยาและทำให้เกิดการสู้รบครั้งสำคัญที่จารึกไว้ในประวัติศาสตร์ไทยนั่นคือ ศึกบางระจัน ปลายสมัยกรุงธนบุรีได้ย้ายที่ตั้งเมืองมาอยู่บริเวณฝั่งซ้ายของแม่น้ำเจ้าพระยาที่บ้านบางแก้ว เรียกชื่อใหม่ว่า “อ่างทอง” เนื่องจากเป็นที่ลุ่มและอยู่ช้ำอู่น้ำอันเป็นเสมือนชุมทรัพย์ที่มีค่า

จังหวัดอ่างทองเป็นจังหวัดเล็กๆ ตั้งอยู่บริเวณภาคกลางตอนล่าง มีเนื้อที่ ๙๖๘ ตารางกิโลเมตร ลักษณะภูมิประเทศเป็นที่ราบลุ่ม มีแม่น้ำสายสำคัญไหลผ่านสองสาย คือ แม่น้ำน้อย และแม่น้ำเจ้าพระยา จังหวัดอ่างทองแบ่งการปกครองออกเป็น ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองอ่างทอง อำเภอวิเศษชัยชาญ อำเภอแสวงหา อำเภอป่าโมก อำเภอโพธิ์ทอง อำเภอไชโย และอำเภอสามเฒ่า มีอาณาเขตติดต่อคือ

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดสิงห์บุรี
ทิศตะวันออก	ติดต่อกับจังหวัดลพบุรีและพระนครศรีอยุธยา
ทิศตะวันตก	ติดต่อกับจังหวัดสุพรรณบุรี
ทิศใต้	ติดต่อกับจังหวัดพระนครศรีอยุธยา

การเดินทาง

รถยนต์ จากกรุงเทพฯสามารถเดินทางได้หลายเส้นทางคือ
เส้นทางที่ ๑ ใช้เส้นทางสายพหลโยธิน ทางหลวงหมายเลข ๓๒ จาก

กรุงเทพฯ แยกเข้าเส้นทางสายเอเชีย ผ่านอำเภอบางปะอิน-พระนครศรีอยุธยา-อำเภอบางปะหัน-อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๐๕ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๒ ใช้เส้นทางตัดใหม่ ข้ามสะพานพระปิ่นเกล้า - ตลิ่งชัน เข้าเส้นทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๔๐ ผ่านจังหวัดนนทบุรี-ปทุมธานี-พระนครศรีอยุธยา-สุพรรณบุรี-อ่างทอง รวมระยะทางประมาณ ๑๕๐ กิโลเมตร

เส้นทางที่ ๓ ใช้เส้นทางกรุงเทพฯ-ปทุมธานี ผ่านปากเกร็ด เข้าทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๓๑๑๑ ผ่านอำเภอบางไทร-อำเภอเสนา-พระนครศรีอยุธยา จากนั้นใช้เส้นทางหมายเลข ๓๒๖๓ และต่อเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ เข้าอำเภอป่าโมก-อ่างทอง รวมระยะทาง ๑๔๐ กิโลเมตร

รถโดยสารประจำทาง บริษัท ขนส่ง จำกัด มีบริการรถโดยสารประจำทางระหว่างกรุงเทพฯ-อ่างทอง ทั้งรถธรรมดาและรถปรับอากาศ ทุกวัน สามารถขึ้นรถได้ที่สถานีขนส่งสายเหนือ ถนนกำแพงเพชร ๒ สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมโทร. ๐ ๒๕๓๗ ๘๐๕๕, ๐ ๒๙๓๖ ๒๘๕๒-๖๖, ๐ ๒๙๓๖ ๓๖๐๓

ระยะทางจากอำเภอเมืองไปยังอำเภอต่าง ๆ

โพธิ์ทอง	๑๑	กิโลเมตร
ป่าโมก	๑๒	กิโลเมตร
วิเศษชัยชาญ	๑๓	กิโลเมตร
ไชโย	๑๕	กิโลเมตร
แสวงหา	๒๕	กิโลเมตร
สามโก้	๒๗	กิโลเมตร

ระยะทางจากจังหวัดอ่างทองไปยังจังหวัดใกล้เคียง

พระนครศรีอยุธยา	๓๑	กิโลเมตร
สิงห์บุรี	๔๐	กิโลเมตร
สุพรรณบุรี	๔๔	กิโลเมตร
ลพบุรี	๖๗	กิโลเมตร

สถานที่น่าสนใจ

อำเภอเมือง

วัดพินิจธรรมสาร ตั้งอยู่ที่ตำบลบางปลากรด ริมแม่น้ำเจ้าพระยาฝั่ง

ตะวันออก ตามถนนสายอ่างทอง-ป่าโมก-อยุธยา กิโลเมตรที่ ๑๕ เดิมชื่อ "วัดกระสอบ" สิ่งที่น่าสนใจภายในวัด คือ วิหารที่สร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย และพระพุทธรูปปูนปั้นขนาดใหญ่สกุลเชียงแสนรุ่นแรก หน้าตักกว้างประมาณ ๖ วาเศษ แบบ "หลวงพ่อดำ" ปางมารวิชัย นั่งขัดสมาธิเพชรประดิษฐานอยู่กลางแจ้ง

วัดราชปักชี (นก)

วัดราชปักชี (นก) อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออกตามเส้นทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (สายอ่างทอง-อยุธยา) กิโลเมตรที่ ๕๒-๕๓ จากอำเภอเมืองไปทางทิศใต้ประมาณ ๓ - ๔ กิโลเมตร ภายในวัดมีพระพุทธรูปไสยาสน์องค์ใหญ่มีลักษณะคล้ายพระพุทธรูปไสยาสน์วัดป่าโมกแต่มีขนาดย่อมกว่าเล็กน้อยสันนิษฐานว่าเป็นพระพุทธรูปเก่าสมัยอยุธยา เดิมองค์พระชำรุดทรุดโทรมอย่างมากปัจจุบันได้รับการบูรณะขึ้นมาใหม่ และยังมีพระพุทธรูปสร้างสมัยพระเจ้าทรงธรรมราวพ.ศ. ๒๑๖๓ เดิมพระพุทธรูปองค์นี้ประดิษฐานอยู่ริมแม่น้ำเจ้าพระยา ต่อมาเมื่อใกล้จะพังลงน้ำ พระมหาวิเชียร ชันนาค พร้อมด้วยพุทธบริษัทได้ช่วยกันเลื่อนเข้ามาประดิษฐานไว้ ณ ที่ปัจจุบัน เมื่อปีพ.ศ. ๒๔๙๐ ต่อมาได้ชักชวนกันสร้างพระวิหารเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงทำการฉลองเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๐๒ เพราะเหตุที่ผ่านอุปสรรคจากกิลเลสมารตลอด รอดมาได้ อย่างราบรื่น จึงพร้อมใจกันถวาย พระนามนิมิตว่า "พระรอดวชิรโมลี" เพื่อเป็นที่สักการะเคารพบูชาอันศักดิ์สิทธิ์ของเทวดาและมนุษย์ทั้งหลายตลอดกาล ๕,๐๐๐ พรรษา

วัดสุวรรณเสวริยาราม อยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออกในท้อง

ที่ตำบลตลาดกรวด อูร์ริมถนนสายเอเชีย (ทางหลวงหมายเลข ๓๒) กิโลเมตรที่ ๑๐๓-๑๐๔ หรือ จากศาลากลางจังหวัดไปตามถนนคลองชลประทานประมาณ ๓ กิโลเมตร ภายในพระวิหารประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ขนาดองค์พระยาวประมาณ ๑๐ วา และยังมีโบราณวัตถุต่างๆที่มีอายุราว ๑๐๐ ปี

วัดมรุรสติยาราม ตั้งอยู่ริมถนนสายเอเชีย (ทางหลวงหมายเลข ๓๒) เลี้ยวซ้ายแยกทางเข้าอ่างทอง สายเอเชียไปทางนครสวรรค์ประมาณ ๕๐๐ เมตร เลี้ยวขวาเข้าปั๊มน้ำมันปตท.ไปประมาณ ๓๐ เมตร เดิมชื่อวัดกุฎี ตั้งอยู่ริมแม่น้ำประคำทองซึ่งเป็นแม่น้ำเจ้าพระยาเก่ามาแต่โบราณ สันนิษฐานว่าวัดนี้น่าจะสร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย มีหลักฐานสำคัญเหลือให้เห็นคือ กำแพงแก้ว พระอุโบสถ เจดีย์ และวิหาร ซึ่งวางจัดกลุ่มได้เหมาะสม มีรูปทรงทั้งงดงาม พระอุโบสถเจดีย์เป็นรูปโค้งสำเภาก่ออิฐถือปูนกว้าง ๔ เมตร ยาว ๘ เมตร หลังคาสูง ๖ เมตรมุงด้วยกระเบื้องดินเผา สิ่งที่เป็นศิลปะชั้นเยี่ยมของพระอุโบสถได้แก่ หน้าบันไม้ด้านหน้าและด้านหลังพระอุโบสถแกะสลักลายอย่างวิจิตรพิศดาร เป็นลายดอกบัวอยู่กลาง ก้านขด ปลายลายเป็นช่องทางโต แปลกตรงที่ลายดอกบัวมีลักษณะคล้ายจะเป็นเทพนมอยู่ยอดดอกบัว

หลวงพ่อด วัดจันทรังษี

วัดจันทรังษี ตั้งอยู่ที่บ้านนา หมู่ ๔ ต.หัวไผ่ จากแยกสายเอเชียเข้าตัวอำเภอเมืองอ่างทองไปประมาณ ๑ กิโลเมตร จะเห็นป้ายวัดเข้าไปอีกประมาณ ๑ กิโลเมตร วัดนี้มีพื้นที่สองฝั่งถนน ฝั่งหนึ่งมีพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ ประชาชนนิยมเรียกว่า “หลวงพ่อด” และอีกฝั่งหนึ่งของถนนเป็นที่ตั้งของวิหารหลวงพ่อด องค์ใหญ่ที่สุดในโลก องค์หลวงพ่อดทำจากโลหะ เริ่มสร้างเมื่อปี ๒๕๓๙ ขนาดหน้าตักกว้าง ๖ เมตร ๙ นิ้ว สูง ๙.๙ เมตร เหลืองอร่าม มีความงดงามมาก

ศาลหลักเมือง ตั้งอยู่ตรงข้ามกับศาลากลางจังหวัด เป็นอาคารจตุรมุข ตัวศาลสูงจากพื้นประมาณ ๑.๕ เมตร ศาลหลักเมืองจังหวัดอ่างทองเป็นศาลหลักเมืองแห่งที่ ๒ ที่มีการเขียนภาพจิตรกรรมฝาผนังทั้ง ๔ ด้าน (ศาลหลักเมืองแห่งแรกที่มีภาพจิตรกรรมฝาผนังคือ ศาลหลักเมือง กรุงเทพฯ) ภายใน

ศาลหลักเมือง

ศาลมีภาพจิตรกรรมฝาผนังลายพุ่มข้าวบิณฑ์ก้านแย่งสวยงามมาก ศาลหลักเมืองอ่างทองเป็นสถานที่ศักดิ์สิทธิ์สวยงามสมกับเป็นหลักชัยและหลักใจของประชาชนชาวอ่างทองอย่างยิ่ง ผู้ที่มีโอกาสไปเยือนจังหวัดนี้ไม่ควรพลาดการไปเคารพสักการะศาลหลักเมืองแห่งนี้

สวนปลา อยู่บริเวณใกล้สี่แยกไฟแดงหน้าเรือนจำจังหวัดอ่างทอง มีปลาช่อนอะเมซอนขนาดใหญ่จำนวนมาก และปลาพื้นเมืองอื่นๆ เช่น ปลาแรด ปลาสวาย ปลาเทโพ ฯลฯ

ไว้ให้นักท่องเที่ยวเยี่ยมชม

วัดอ่างทองวรวิหาร ริมแม่น้ำฝั่งตะวันออก เป็นพระอารามหลวงชั้นตรี ตั้งอยู่ตรงข้ามศาลากลางจังหวัด เดิมเป็นวัดเล็กๆ ๒ วัด ชื่อ วัดโพธิ์เงิน และ วัดโพธิ์ทอง สร้างในสมัยรัชกาลที่ ๔ ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๕ โปรดฯ ให้รวมวัดสองวัดเป็นวัดเดียวกันเมื่อ พ.ศ. ๒๔๔๓ และพระราชทานนามว่า “วัดอ่างทอง” วัดนี้มีพระอุโบสถทรงงดงาม มีพระเจดีย์ทรงระฆังประดับด้วยกระจกสีทองด้านและหมู่กุฏิทรงไทยสร้างด้วยไม้สักงดงามเป็นระเบียบซึ่งล้วนเป็นสถาปัตยกรรมตามแบบศิลปะสมัยรัตนโกสินทร์ตอนต้น

วัดต้นสน อยู่ฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยาตรงข้ามกับวิทยาลัยเทคนิคอ่างทอง เป็นวัดเก่าแก่โบราณ เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปปางสะดุ้งมาร พระนามว่า สมเด็จพระพุทธนวลโลกุตตรัชมมบดีศรีเมืองทอง หรือเรียกชื่อย่อว่า “สมเด็จพระศรีเมืองทอง” ขนาดหน้าตักกว้าง ๖ วา ๓ ศอก ๙ นิ้ว สูง ๙ วา ๑ ศอก ๑๙ นิ้ว หล่อด้วยโลหะทั้งองค์ลงรักปิดทอง พระราชสุวรรณโมลีเจ้าอาวาสวัดต้นสนเดิมเริ่มสร้างเมื่อ พ.ศ. ๒๕๑๖ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ทรงประกอบพิธีสวมเกตุสมเด็จพระศรีเมืองทอง เมื่อวันที่ ๗ มีนาคม ๒๕๒๘ นับเป็นพระพุทธรูปหล่อด้วยโลหะขนาดใหญ่ที่สุดองค์แรกและมีพุทธลักษณะที่สวยงามมากอีกองค์หนึ่ง

บ้านทรงไทยจำลอง ส่วนประกอบบ้านทรงไทย เครื่องเรือนไม้ตาล ตาม

เส้นทางสายอยุธยา-ป่าโมก และตำบลโพสะ เป็นแหล่งทำสวนประกอบของ บ้านทรงไทยแบบต่างๆ ด้วยฝีมือเชิงช่างที่ละเอียดอ่อนเชี่ยวชาญสืบทอดจาก บรรพบุรุษอันคงความเป็นเอกลักษณ์แบบไทย นอกจากนี้ยังมีบ้านทรงไทย จำลองและสินค้าเฟอร์นิเจอร์ทำจากไม้ตาลประเภทต่างๆจำหน่าย

วัดปลดสัตร์

วัดปลดสัตร์ ตั้งอยู่บ้านแห หมู่

๔ ตำบลบ้านแห ห่างจากจังหวัด ประมาณ ๗ กิโลเมตร ไปตามทาง หลวงหมายเลข ๓๕๐๑ กิโลเมตรที่ ๓ -๔ ภายในบริเวณมีหอสูงก่อด้วยอิฐ แปลกกว่าที่อื่น ตรงที่ ยอดหอเป็น เจดีย์ทรงลังกา สามารถมองเห็นได้ ในระยะไกล

ไร่นาสวนผสม สมจิต เรืองโพธิ์

หมู่ที่ ๒ ตำบลคลองวัว อำเภอเมือง เข้าทางวัดจันทร์นิมิตร ไปประมาณ ๓

กิโลเมตร ที่นี่ได้รับรางวัลแปลงไร่นาสวนผสมและผู้หญิงเกษตรกร สาขาเกษตร ระดับชาติประจำปี ๒๕๔๔ คุณสมจิตทำไร่นาสวนผสมหลายอย่างบนพื้นที่ ประมาณ ๑๓ ไร่ นา ๑๐ ไร่ เน้นการผลิตมะม่วงทะวาย เช่น พันธุ์เศรษฐิ ทะวาย โชคอนันต์ น้ำดอกไม้มัน ส้มโอ ส้มเขียวหวาน ผู้สนใจสามารถขอเข้า ชม ติดต่อคุณสมจิต สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติม โทร. ๐ ๑๘๑๘ ๑๔๕๐

อำเภอป่าโมก

วัดท่าสุทธาวาส ตั้งอยู่ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันออกเขตตำบล บางเสด็จ วัดนี้เป็นวัดเก่าแก่แต่โบราณ ในสมัยอยุธยาตอนต้น เวลาศึกสงคราม บริเวณนี้จะเป็นเส้นทางเดินทัพข้ามแม่น้ำเจ้าพระยา การเดินทางใช้เส้นทางสาย อยุธยา-อ่างทอง (ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙) กิโลเมตรที่ ๓๘-๓๙ ทางเข้าวัด จะอยู่ซ้ายมือก่อนถึงตัวจังหวัดอ่างทองประมาณ ๑๗ กิโลเมตร สมเด็จพระ เทพรัตนราชสุทธาสยามบรมราชกุมารีทรงรับวัดนี้ไว้ในพระราชอุปถัมภ์ บริเวณ วัดแห่งนี้มีร่มรื่นด้วยต้นไม้ขนาดใหญ่และทัศนียภาพสวยงามริมฝั่งแม่น้ำเจ้า พระยา มีการจัดสร้างพลับพลาที่ประทับกลางสระน้ำและสร้างพระเจดีย์เพื่อ แสดงพระพุทธรูปโบราณและโบราณวัตถุต่างๆ ข้างพลับพลาประดิษฐานพระ

วัดทำสุทธาวาส

บรมราชานุสาวรีย์สมเด็จพระนเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถ และภายในพระอุโบสถมีภาพจิตรกรรมฝาผนังซึ่งสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้จิตรกรส่วนพระองค์และนักเรียนในโครงการ ศิลปาศิพเขียนขึ้น เช่นเรื่อง พระมหาชนก ประวัตติเมืองอ่างทอง อีกทั้งมีภาพ ฝีพระหัตถ์สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ ที่ทรงจรดปลายพู่กันวาดผลมะม่วงไว้ ด้วย

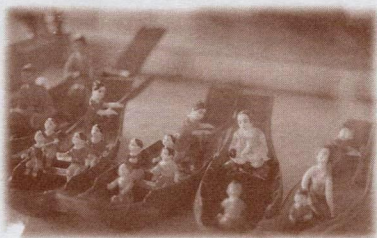

ศูนย์ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ

ศูนย์ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ เป็นเรือนไทยทรงสูง อยู่ด้านหลังวัด ทำสุทธาวาส ในพื้นที่ตำบลบ้านบางเสด็จ ตำบลนี้เดิมชื่อบ้านวัดตาลต่อมาได้ เปลี่ยนเป็นชื่อบ้านบางเสด็จเนื่องจากพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและสม

เด็จพระบรมราชินีนาถได้เสด็จพระราชดำเนินพระราชทานความช่วยเหลือแก่ราษฎรผู้ประสบทุกข์ภัยในปีพ.ศ.๒๕๑๘ ซึ่งสร้างความปลื้มปิติให้แก่ราษฎรเป็นอันมาก เพื่อเป็นการระลึกถึงพระมหากรุณาธิคุณจึงได้เปลี่ยนชื่อบ้านวัดตาลเป็น บ้านบางเสด็จ

โครงการตุ๊กตาชาววังที่บ้านบางเสด็จเป็นโครงการที่สมเด็จพระนางเจ้าพระบรมราชินีนาถทรงมีพระราชดำริให้จัดตั้งขึ้นเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๑๙ เพื่อเป็นอาชีพเสริมเพิ่มพูนรายได้ให้แก่ราษฎร

ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ

ภายในหมู่บ้านบางเสด็จนี้ นอกจากจะได้ชมทัศนียภาพอันร่มรื่นและสวยงามริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาแล้วยังสามารถชมการปั้นตุ๊กตาชาววังจากบ้านเรือนราษฎรละแวกนั้นได้อย่างเป็นกันเอง มีการรวมกลุ่มในรูปของสหกรณ์โดยมีศูนย์กลางอยู่ที่ศูนย์ตุ๊กตาชาววังบ้านบางเสด็จ ซึ่งจะจัดให้สมาชิกมาสาธิตการปั้นตุ๊กตาชาววังพร้อมกับจัดจำหน่ายในราคาที่ย่อมเยา ตุ๊กตาชาววังเป็นประดิษฐกรรม ดินเหนียวที่สวยงามแสดงให้เห็นวิถีชีวิตความเป็นอยู่ของผู้คนและวัฒนธรรมประเพณีไทยต่างๆ เช่น การละเล่นของเด็กไทย วงมโหรี ปี่พาทย์ หรือรูปผลไม้ไทยหลากหลายชนิดซึ่งล้วนมีความสวยงามน่ารักและเหมาะที่จะซื้อเป็นของขวัญหรือของที่ระลึกเป็นอย่างยิ่ง ศูนย์ปั้นและจำหน่ายตุ๊กตาชาววัง โทร. ๐ ๓๕๖๖ ๒๙๙๕

วัดสระแก้ว ตั้งอยู่ที่ตำบลบางเสด็จ อยู่ห่างจากวัดท่าสุทธาวาส ประมาณ ๒๐๐ เมตร ตามถนนเลียบคลองชลประทาน หากเดินทาง มาจากอยุธยาตามเส้นทาง อยุธยา-อ่างทอง (ทางหลวงหมายเลข ๓๐๙) กิโลเมตรที่ ๓๙-๔๐ ทางเข้าวัดจะอยู่ซ้ายมือ วัดนี้สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๒๔๒ เดิมชื่อวัดสระแก เป็นสถานเลี้ยงเด็กกำพร้าที่มีเด็กอยู่ในความดูแลมากจึงได้จัดตั้งคณะลูกเสือเด็กกำพร้าวัดสระแก้วเพื่อหารายได้ช่วยเหลือค่าใช้จ่ายในการเลี้ยงดูเด็กกำพร้าจนสามารถสร้างชื่อเสียงให้กับวัดแห่งนี้ภายในวัดสระแกยังมีอาคาร “สามัคคีสมาคม” ซึ่งเป็นอาคารศูนย์โครงการทอดผ้าตามพระราชประสงค์ก่อตั้งเมื่อ พ.ศ. ๒๕๒๔ อยู่ในความรับผิดชอบของ กองอุตสาหกรรมในครอบครัวกระทรวงอุตสาหกรรม ภายในอาคารมีสินค้าผ้าทอคุณภาพดีเช่น ผ้าขึ้น

วัดสระแก้ว

ผ้าขาวม้า ฯลฯ นอกจากนี้ด้านหน้าวัดยังจัดตั้ง ศูนย์วัฒนธรรมอำเภอป่าโมก ภายในมีสาธิตการทอผ้าที่กระตุก การทำเครื่องประดับเงิน การปั้นตุ๊กตาชาววังและผลิตผลทางการเกษตรของกลุ่มแม่บ้าน เช่น กล้วยเบรคแตก เป็นการเผยแพร่งานฝีมือของชาวอำเภอป่าโมกซึ่งเป็นที่รู้จักกันแพร่หลายและมีจำหน่ายให้แก่ผู้สนใจ ทั้งสองแห่งเปิดให้เข้าชมทุกวันตั้งแต่เวลา ๐๘.๐๐-๑๖.๐๐ น. สอบถามรายละเอียดเพิ่มเติมที่วัดสระแก้ว โทร. ๐ ๓๕๖๖ ๑๑๖๙, ๐ ๓๕๖๖ ๑๒๗๓ หรือที่โรงเรียนวัดสระแก้วโทร. ๐ ๓๕๖๖ ๑๙๕๐-๑ e-mail: Wat_Sakaew@hotmail.com

วัดป่าโมกวรวิหาร

วัดป่าโมกวรวิหาร อยู่ในเขตเทศบาลตำบลป่าโมก ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาด้านทิศตะวันตกห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองไป ๑๘ กิโลเมตร ตามเส้นทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ (สายอ่างทอง-อยุธยา) กิโลเมตรที่ ๔๐ แล้วเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๒๙ จากนั้นเข้าทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ จะเห็นป้ายทางไปวัดป่าโมก ภายในวัดแห่งนี้มีพระพุทธรูปไสยาสน์ที่งดงามมากองค์หนึ่งของเมืองไทย องค์พระก่ออิฐถือปูนปิดทอง มีความ

ยาวจากพระเมรุไปถึงปลายพระบาท ๒๒.๕๘ เมตร สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยสุโขทัย มีประวัติความเป็นมาเล่าขานกันว่า พระพุทธรูปองค์นี้ลอยน้ำมาจมอยู่หน้าวัด ราษฎรบวสรวงแล้วชักลากขึ้นมาประดิษฐานไว้ที่ริมฝั่งแม่น้ำ ในพระราชพงศาวดารกล่าวว่ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชก่อนที่จะยกทัพไปรบกับพระมหาอุปราชาได้เสด็จมาชุมนุมพลและถวายสักการบูชาพระพุทธรูปองค์นี้

ต่อมากระแสน้ำเซาะเข้ามาใกล้พระวิหาร “สมเด็จพระศรีสรรเพชญ์ที่ ๓ โปรดเกล้าฯ ให้พระยาราชสงครามเป็นแม่กองงานจัดการชะลอลากให้ห่างจากแม่น้ำเดิม” (สมเด็จพระเจ้าอยู่หัวท้ายสระ) ได้เสด็จมาควบคุมการชะลอองค์พระให้พ้นจากกระแสน้ำเซาะตลิ่งพังและนำไปไว้ยังวิหารใหม่ที่วัดตลาดห่างจากฝั่งแม่น้ำ ๑๖๘ เมตร แล้วโปรดให้รวมวัดตลาดกับวัดชีปะขาวเป็นวัดเดียวกัน พระราชทานนามว่าวัดป่าโมกเพราะบริเวณนั้นมีต้นโมกมากมาย สิ่งที่น่าสนใจในวัดนี้นอกจากพระพุทธรูปไสยาสน์แล้วยังมีวิหารเขียนซึ่งเล่ากันว่าผนังวิหารด้านที่หันออกสู่แม่น้ำมีแท่นสูงเข้าใจว่าเป็นแท่นที่เคยมีกษัตริย์เสด็จประทับยืนบริเวณนั้น มณฑปพระพุทธรูป ๔ รอย หอไตร เป็นต้น

วัดถนน ตั้งอยู่ที่ตำบลโผงเผง จากอำเภอบ้านโป่ง ผ่านตลาดเทศบาลไปตามถนนสายบ้านโป่ง-บางบาลสายใน (๓๕๐๑) กิโลเมตรที่ ๑๙-๒๐ ประมาณ ๗ กิโลเมตร ก็จะถึงวัดถนน วัดนี้สร้างราว พ.ศ. ๒๓๒๓ ในสมัยกรุงธนบุรี ภายในวัดมีพระยืนขนาดเท่าองค์จริง ประดิษฐานอยู่ในวิหารนามว่า “หลวงพ่อพระพุทธรูปผิง” เป็นพระพุทธรูปแกะด้วยไม้ องค์ยืน สูง ๒ เมตรกว่า

วัดถนน

ประวัติเล่าว่า มีเพลอยน้ำมาหน้าวัด และไม่ยอมล่อยน้ำต่อไป พระทองอยู่ ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสในสมัยนั้น ลงไปดูพบว่าในแพมีพระทำด้วยไม้แกะสลัก ต้องทำพิธีบวงสรวงอัญเชิญพระแกะสลักองค์นี้ขึ้นมา คนที่ไปกราบไหว้บูชา จะเสี่ยงโชค ขอพรให้ตั้งไข่ที่หน้าหลวงพ่อ ถ้าใครตั้งไข่ได้ แสดงว่ามีโชค ลาภดวงดี ถ้าใครตั้งไข่ไม่ได้ ก็แสดงว่าไม่มีดวง ถ้าจะเก็บสิ่งที่ทำนายคือให้เก็บบดด้วยไข่ต้ม ละครและพวงมาลัย นอกจากนี้ยังมีสิ่งที่น่าสนใจคือ รอยพระพุทธรูปล่อยฟ้า ซึ่งแกะสลักด้วยไม้ติดอยู่บนเพดานศาลาการเปรียญ มีขนาดกว้าง ๓๐ นิ้ว ยาว ๗๐ นิ้ว อายุนับ ๑๐๐ ปี

หมู่บ้านทำกลอง

หมู่บ้านทำกลอง ตั้งอยู่ที่ ตำบลเอกราช หลังตลาดป่าโมก ริมฝั่งตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา การเดินทางใช้ถนนสายใน ผ่านหน้าที่ทำการเทศบาลอำเภอป่าโมกซึ่งขนานไปกับลำคลองชลประทาน ระยะทางประมาณ ๑๗ กิโลเมตร ตลอดสองข้างทางจะเห็นร้านขายกลองเป็นระยะๆ ชาวบ้านเริ่มผลิตกลองมาตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๗๐ โดยจะเริ่มหลังฤดูเก็บเกี่ยว วัตถุดิบที่ใช้ทำกลองได้แก่ไม้จำปาเพราะเป็นไม้เนื้ออ่อนที่สามารถขุดเนื้อไม้ได้ง่ายกับหนังวัว เราสามารถชมกรรมวิธีการทำกลองตั้งแต่เริ่มกลึงท่อนไม้เรื่อยๆ ไปจนถึงขั้นตอนการขึ้นกลอง การฝังหมุด กลองที่ทำมีตั้งแต่ขนาดเล็กจนถึงกลองขนาดใหญ่เช่น กลองทัด ซึ่งเราจะได้เห็นถึงฝีมือการทำที่มีคุณภาพ ประณีต สวยงามและยังสามารถซื้อไปเป็นของที่ระลึกกลับบ้าน หากผ่านหน้าบ้านก้านหงษ์ฟ้า หาดย่อยย จะเห็นกลองยาวที่สุดในโลกตั้งอยู่ หน้ากลองกว้าง ๓๖ นิ้ว ๕๒ เซนติเมตร ยาว ๗.๖ เมตร ทำจากไม้จามจุรีต่อกัน ๖ ท่อน สร้างปี ๒๕๓๗

ใช้เวลาสร้างประมาณ ๑ ปี

อิฐอ่างทอง เป็นอุตสาหกรรมในครัวเรือนคุณภาพสูงที่ผลิตขึ้นเพื่อจำหน่ายไปทั่วประเทศไทย ส่วนมากจะใช้ในการทำอิฐโชว์แนวประดับอาคาร บ้านเรือน ผู้สนใจติดต่อซื้อได้จากโรงอิฐโดยตรง เฉพาะที่อำเภอป่าโมกจะมีโรงอิฐมากกว่า ๔๒ แห่งตามเส้นทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ กิโลเมตรที่ ๑-๙ และทางหลวงหมายเลข ๓๐๙ กิโลเมตรที่ ๔๓-๔๗

อนุสาวรีย์พันท้ายนรสิงห์ ตั้งอยู่ที่วัดนรสิงห์ หมู่ ๒ บ้านตะพูน ตำบลนรสิงห์ ตามทางหลวงหมายเลข ๓๕๐๑ (สายอ่างทอง-ป่าโมก-อยุธยา) กิโลเมตรที่ ๙-๑๐ สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๓๑ เพื่อเป็นที่ระลึกถึงพันท้ายนรสิงห์ซึ่งเป็นชาวบ้านนรสิงห์ และเป็นพันท้ายเรือพระที่นั่งเอกไชยสมัยพระเจ้าเสือ ซึ่งยืนยันขอรับโทษประหารชีวิตตามกฎหมายแต่ยกราบาลที่ไม่สามารถบังคับเรือพระที่นั่ง จนหัวเรือกระแทกกิ่งไม้หักลง เพื่อมิให้เป็นเยี่ยงอย่างแก่นุชนรุ่นหลังสืบไป พฤติกรรมของพันท้ายนรสิงห์ที่ได้รับการสรรเสริญในประวัติศาสตร์ตราบนานเท่านานนี้

อำเภอไชโย

วัดโพธิ์หอม (วัดป่าหัวพัน) ตั้งอยู่ที่ตำบลราชสถิตย์ (ตำบลโตนด) อยู่ด้านตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทอง ๑๒ กิโลเมตรไปตามเส้นทางอ่างทอง-สิงห์บุรี กิโลเมตรที่ ๖๘-๖๙ แล้วแยกเข้าไปอีก ๑.๕ กิโลเมตร วัดนี้เดิมเป็นวัดร้างสร้างมาแต่ครั้งกรุงศรีอยุธยา เพิ่งจะเริ่มสร้างเป็นวัดใหม่เมื่อประมาณ ๑๐ ปี สิ่งที่น่าสนใจในวัดนี้คือ รูปพรหมสี่หน้าปูนปั้นขนาดใหญ่จำนวน ๒ เศียรที่ขุดได้ภายในวัดประดิษฐานอยู่ในซุ้มข้างเจดีย์ ลักษณะศิลปะเป็นแบบขอมซึ่งเดิมอาจใช้เป็นส่วนยอดของประตูดุหรือพระอุโบสถเหมือนกับที่พบว่าใช้เป็นยอดของประตูพระราชวังสมัยกรุงศรีอยุธยา นอกจากนี้มีกุฏิเจ้าอาวาสหลังใหม่ ที่เป็นศิลปะผสมคล้ายเอเชียและยุโรป

วัดไชโยวรวิหาร หรือ วัดเกษไชโย ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองประมาณ ๑๘ กิโลเมตร อยู่บนเส้นทางสายอ่างทอง-สิงห์บุรี ด้านตะวันตกของแม่น้ำเจ้าพระยา เป็นพระอารามหลวงชั้นโท ชนิดวรวิหาร เดิมเป็นวัดราษฎร์สร้างมาแต่ครั้งใดไม่ปรากฏ มีความสำคัญขึ้นมาในสมัยรัชกาลที่ ๔ เมื่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) แห่งวัดระฆังโฆสิตาราม ธนบุรี ได้ขึ้นมาสร้างพระพุทธรูปปางสมาธิองค์ใหญ่หรือหลวงพ่โตไว้กลางแจ้ง องค์เป็นปูนขาว

หลวงพ่อไชโย

ไม่ปิดทอง ต่อมาในสมัยรัชกาลที่ ๕ ได้เสด็จฯ มานมัสการและโปรดเกล้าฯ ให้ปฏิสังขรณ์วัดไชโยขึ้นเมื่อพ.ศ. ๒๔๓๐ แต่แรงสั่นสะเทือนระหว่างการลงราก พระวิหารทำให้องค์หลวงพ่อดำพังลงมา จึงโปรดเกล้าฯ ให้สร้างหลวงพ่อดำขึ้นใหม่ตามแบบหลวงพ่อดำ วัดกัลยาณมิตร มีขนาดหน้าตักกว้าง ๘ วา ๖ นิ้ว สูง (สุดยอดศีรษะมีพระ) ๑๑ วา ๑ ศอก ๗ นิ้ว และพระราชทานนามว่า “พระมหาพุทธพิมพ์” มีการจัดงานฉลองซึ่งนับเป็นงานใหญ่ที่สุดของจังหวัดอ่างทองใน

สมัยนั้นและในวิหารที่หันหน้าออกสู่แม่น้ำเจ้าพระยา ประดิษฐานรูปหล่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) ขนาดหน้าตักกว้าง ๕ เมตร สูง ๗ เมตร สร้างเสร็จเมื่อปีพ.ศ. ๒๔๓๗

องค์หลวงพ่อดำประดิษฐานอยู่ในพระวิหารที่มีความสูงใหญ่สง่างามแปลกตากว่าวิหารแห่งอื่นๆ พุทธศาสนิกชนจากที่ต่างๆ มานมัสการอย่างไม่ขาดสาย ติดกับด้านหน้าพระวิหาร มีพระอุโบสถก่อสร้างด้วยสถาปัตยกรรมไทยอันงดงามหันด้านหน้าออกสู่แม่น้ำเจ้าพระยาภายในพระอุโบสถมีภาพจิตรกรรมฝาผนังเรื่องพุทธประวัติ ฝีมือช่างสมัยรัชกาลที่ ๕ ประดิษฐานรูปหล่อสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) แห่งวัดระฆังโฆสิตาราม ธนบุรี ปัจจุบันวัดไชโยวรวิหารได้รับการบูรณะปฏิสังขรณ์ใหม่จนมีความงามสมบูรณ์ยิ่ง

วัดสระเกษ วัดนี้เป็นวัดเก่าตั้งแต่สมัยอยุธยา ตั้งอยู่ที่ตำบลชัยภูมิ ริมฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาทิศตะวันออก ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทอง ประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ตำบลชัยภูมินี้เดิมชื่อ บ้านสระเกษ ขึ้นอยู่กับแขวงเมืองวิเศษชัยชาญ มีกล่าวไว้ในพระราชพงศาวดารว่าเมื่อ พ.ศ. ๒๑๒๘ พระเจ้าเชียงใหม่ยกทัพมาตั้งค่ายอยู่ที่บ้านสระเกษ สมเด็จพระนเรศวรมหาราชและสมเด็จพระเอกาทศรถได้รู้กลั้วทัพของพระเจ้าเชียงใหม่จนแตกพ่าย

พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันและสมเด็จพระนางเจ้าฯ พระบรมราชินีนาถเคยเสด็จพระราชดำเนินมาวัดสระเกษ เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๑๓ เพื่อทรงบำเพ็ญพระราชกุศลบวงสรวงสมเด็จพระนเรศวรมหาราช

อำเภอโพธิ์ทอง

วัดท่าอิฐ ตั้งอยู่ที่บ้านท่าอิฐ ตำบลบางพลับ ไปตามทางหลวงหมายเลข ๓๐๖๔ กิโลเมตรที่ ๗-๘ วัดนี้สร้างเมื่อปี พ.ศ. ๒๓๐๔ บริเวณที่ตั้งเดิมเข้าใจว่าเป็นที่ปั้นเผาอิฐนำไปก่อสร้างวัดขุนอินทประมูล นับว่าเป็นสถานที่ชนอิฐหรือท่าชนอิฐ และเมื่อได้สร้างวัดขึ้นจึงขนานนามว่าวัดท่าอิฐ พระประธานในอุโบสถชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อเพชร” พระประธานในวิหารชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อขาว” เป็นพระพุทธรูปที่สร้างในสมัยอยุธยา ประมาณว่า ๒๐๐ ปีมาแล้ว ประดิษฐานอยู่ในวิหารมหาอูต เมื่อเข้าไปในวัดจะมองเห็น พระธาตุเจดีย์ศรีโพธิ์ทอง โดดเด่นสีทองอร่าม มูลเหตุของการสร้างพระธาตุเจดีย์เนื่องจาก รามบุตธักราช ๒๕๓๕ พระครูสุคนธ์ศีลคุณ(หลวงพ่อหอม) มีดำริจะสร้างเจดีย์ขึ้นในบริเวณวัด มีความกว้าง ๔๐ เมตร สูง ๗๓ เมตร รูปแบบศิลปะลังกา-อยุธยา และรัตนโกสินทร์ ลักษณะเจดีย์ทรงแปดเหลี่ยม มีองค์ระฆังและปล้องไฉน ๓๒ ปล้อง เพื่อทดแทนเจดีย์หลังเดิม ซึ่งตั้งอยู่บริเวณด้านหน้าอุโบสถที่ผู้ฟังไปตามกาลเวลาและเพื่อบรรจุพระบรมสารีริกธาตุส่วนพระศอกของสมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าและพระพุทธรูปปางต่างๆ ประดิษฐานในพระเจดีย์เป็นสมบัติของศาสนาและเพื่อระลึกถึงพระคุณของพระองค์ที่สั่งสอนสัตว์โลกจนเปรียบพร้อมไปด้วยศีล สมาธิ ปัญญา ผู้ปฏิบัติยิ่งๆขึ้นไปจนสามารถบรรลุคุณธรรมตามความสามารถของแต่ละบุคคล ต่อมารามบุตธักราช ๒๕๓๘ พระครูสุคนธ์ศีลคุณได้ทราบอาการพระประชวรของพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวและเป็นช่วงที่กำลังเริ่มก่อสร้างเจดีย์ ด้วยความห่วงใยในพระองค์ท่าน หลวงพ่อหอมได้ตั้งสัจจาธิษฐานว่า ขอให้ในหลวงทรงหายจากอาการพระประชวร ถ้าเป็นไปดังสัจจาธิษฐาน จะสร้างเจดีย์ถวายเป็นพระราชกุศล แต่พระองค์ท่าน และได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อเจดีย์ว่า “พระธาตุเจดีย์ศรีโพธิ์ทอง” สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาเสด็จมาเปิดเมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๓

หมู่บ้านจักสาน งานฝีมือจักสานอันลือชื่อของอ่างทองส่วนมากจะเป็นฝีมือของชาวอำเภอโพธิ์ทองแทบทุกราวเรือนที่ตั้งบ้านเรือนเรียงรายอยู่ทั้งสองฟากฝั่งแม่น้ำเจ้าพระยาในละแวกเดียวกัน มีการจัดตั้งเป็นกลุ่มการผลิตเครื่องจักสาน เครื่องหวาย กลุ่มจักสานไม้ไผ่ เช่น กลุ่มตำบลองครักษ์ กลุ่มตำบลบางเจ้าฉ่า กลุ่มตำบลบางระกำ กลุ่มตำบลพลับ และกลุ่มตำบลอินทประมูล แหล่งหัตถกรรมเครื่องจักสานสำคัญที่ขึ้นชื่อของจังหวัดคือ “บ้านบาง

ผลิตภัณฑ์จักสานบ้านเจ้าฉ่า

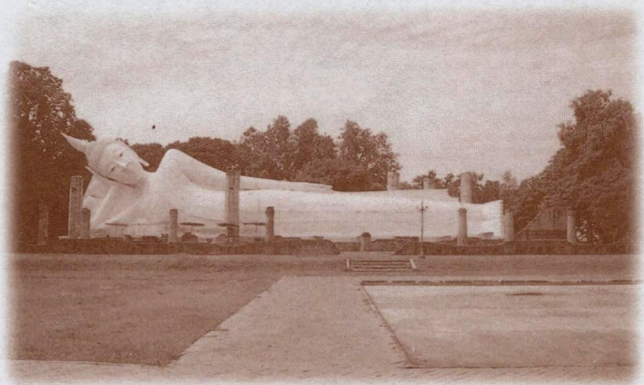
เจ้าฉ่า ตั้งอยู่ที่หมู่ ๘ บ้านยางทอง ตำบลบางเจ้าฉ่าที่นี่เป็นแหล่งผลิตเครื่องจักสานด้วยไม้ไผ่ สมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาสยามบรมราชกุมารี ได้เคยเสด็จพระราชดำเนินมาเยือนและได้พระราชทานคำแนะนำให้ราษฎรปลูกไม้ไผ่สีสุก เพื่อเป็นวัตถุดิบในการทำเครื่องจักสานและเป็นการอนุรักษ์งานฝีมือประเภทนี้ไว้ งานจักสานของบ้านบางเจ้าฉ่านี้มีความละเอียดประณีตสวยงามสามารถพัฒนางานฝีมือตามความต้องการของตลาด ไม่ยึดติดกับรูปแบบเก่าจนสามารถส่งออกขายต่างประเทศได้ จึงได้รับการยกย่องว่าเป็นหมู่บ้านตัวอย่างในการพัฒนาอาชีพ

ภายในหมู่บ้านมีพิพิธภัณฑ์เครื่องใช้ไม้ไผ่ แสดงอุปกรณ์เครื่องใช้พื้นบ้านต่างๆ ที่ผลิตจากไม้ไผ่และมีเก็บรวบรวมเอาไว้

การเดินทาง ไปตามเส้นทางสายอ่างทอง-โพธิ์ทอง ประมาณ ๔ กิโลเมตร ถึงคลองชลประทานยางมณี จากนั้นเลี้ยวขวาเลียบคลองไปอีกประมาณ ๕ กิโลเมตร จึงเลี้ยวขวาไปตามทางเข้าวัดยางทอง แหล่งหัตถกรรมจะอยู่บริเวณหลังวัด

ค้างคาวแม่ไก่วัดจันทาราม วัดจันทารามเป็นวัดเก่าแก่ ตั้งอยู่ที่บ้านช้าง หมู่ที่ ๕ ตำบลโคกพุทรา ห่างจากที่ว่าการอำเภอโพธิ์ทองไปทางทิศตะวันตกประมาณ ๔ กิโลเมตร การเดินทางใช้เส้นทางสายโพธิ์ทอง-แสวงหาประมาณ ๑ กิโลเมตร แล้วแยกซ้ายไปอีก ๓ กิโลเมตร ในบริเวณวัดแห่งนี้มีต้นไม้ขึ้นหนาแน่นจึงเป็นที่อยู่อาศัยและแพร่พันธุ์ค้างคาวแม่ไก่และนกนานาชนิดมาหลายชั่วอายุคนแล้ว ค้างคาวแม่ไก่เหล่านี้จะออกหากินในเวลากลางคืน ส่วนเวลากลางวันจะห้อยหัวอยู่ตามกิ่งไม้เป็นสีดำพริตมมองเห็นแต่ไกลซึ่งผู้สนใจ

สามารถไปชมได้ในทุกฤดูกาล

วัดขุนอินทประมูล

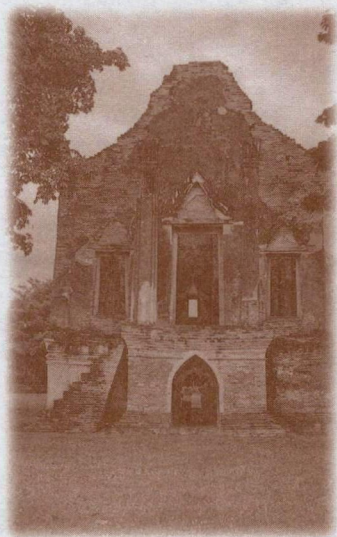
วัดขุนอินทประมูล อยู่ในเขตตำบลอินทประมูล วัดนี้เป็นวัดโบราณสร้างขึ้นในสมัยกรุงสุโขทัยพิจารณาจากซากอิฐแนวเขตเดิมคะเนว่าเป็นวัดขนาดใหญ่เป็นที่ประดิษฐานพระพุทธรูปไสยาสน์ที่ใหญ่และยาวที่สุดในประเทศไทยมีความยาวถึง ๕๐ เมตร (๒๕ วา) เดิมประดิษฐานอยู่ในวิหารแต่ถูกไฟไหม้บรหักพังไปเหลือแต่องค์พระตากแดดตากฝนอยู่กลางแจ้งมานานนับเป็นร้อยๆ ปี องค์พระพุทธรูปมีลักษณะและขนาดใกล้เคียงกับพระนอนจักรสีห์จังหวัดสิงห์บุรี สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยเดียวกัน องค์พระนอนมีพุทธลักษณะทั้งดงาม พระพักตร์ยิ้มละไม สงบเยือกเย็นน่าเลื่อมใสศรัทธายิ่งนัก พระมหากษัตริย์ไทยหลายพระองค์ได้เคยเสด็จมาสักการบูชา อาทิเช่น พระเจ้าอยู่หัวบรมโกศ เสด็จมาเมื่อ พ.ศ. ๒๒๙๖ พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เสด็จมาในปีพ.ศ. ๒๔๒๑ และ ๒๔๕๑ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวรัชกาลปัจจุบันเสด็จฯ มาถวายผ้าพระกฐินต้นในปี พ.ศ. ๒๕๑๖ และเสด็จมานมัสการอีกครั้งในปีพ.ศ. ๒๕๑๘ พุทธศาสนิกชนทั่วประเทศต่างนิยมมานมัสการเป็นเนืองนิจ

นอกจากนี้ภายในบริเวณวัดขุนอินทประมูลยังมีซากโบราณสถานวิหารหลวงพ่อขาว ซึ่งเหลือเพียงฐาน ผนังบางส่วนและองค์พระพุทธรูป และในศาลาเอนกประสงค์ มีศาลารูปปั้นขุนอินทประมูลและโครงการดุกมมนุษย์ ขุดพบในเขตวิหารพระพุทธรูปไสยาสน์เมื่อปีพ.ศ. ๒๕๔๑ ลักษณะนอนคว่ำหน้า มือและเท้ามัดไขว้อยู่ด้านหลัง เชื่อกันว่าเป็นโครงการดุกขุนอินทประมูลแต่บ้าง

ก็ว่าไม่ใช่ ซึ่งตามประวัติเล่ากันว่า เป็นนายอากรผู้สร้างพระพุทธรูปไสยาสน์ โดยยกยกเอาเงินของหลวงมาสร้างเพื่อเป็นปูชนียสถาน ครั้นพระมหากษัตริย์ทรงทราบรับสั่งถามว่าเอาเงินที่ไหนมาสร้าง ขุนอินทประมูลไม่ยอมบอกความจริงเพราะกลัวส่วนกุศลจะตกไปถึงองค์พระมหากษัตริย์จึงถูกเขียนจนตาย วัดนี้จึงได้ชื่อว่า “วัดขุนอินทประมูล”

การเดินทาง สามารถใช้เส้นทางได้ ๓ สายคือ สายอ่างทอง-อำเภอบัวโพธิ์ทอง (เส้นทาง ๓๐๖๔) แยกขวาที่กิโลเมตร ๔ เข้าไปอีกประมาณ ๒ กิโลเมตร หรือใช้เส้นทางจากจังหวัดสิงห์บุรีไปทางอำเภอบัวโพธิ์ประมาณกิโลเมตรที่ ๖๔-๖๕ จะมีทางแยกซ้ายมือเข้าถึงวัดเป็นระยะทาง ๔ กิโลเมตร หรือใช้เส้นทางตัดใหม่สายอำเภอบัวโพธิ์-โพธิ์ทอง (ถนนเลียบคลองชลประทาน) เมื่อถึงอำเภอบัวโพธิ์จะมีทางแยกเข้าวัดอีก ๒ กิโลเมตร

วัดโพธิ์ทอง อยู่ที่บ้านโพธิ์ทอง ตำบลคำหยาด ตรงข้ามทางเข้าบ้านบางเจ้าฉ่า ห่างจากอำเภอบัวโพธิ์ไปตามเส้นทางสายอ่างทอง-โพธิ์ทองประมาณ ๔ กิโลเมตร ในพระราชพงศาวดารกล่าวว่าวัดโพธิ์ทองเป็นวัดที่กรมขุนพรพินิต (เจ้าฟ้าอุทุมพร หรือขุนหลวงหาวัด) เสด็จมาผนวช วัดแห่งนี้ รัชกาลที่ ๖ เคยเสด็จมาประทับร้อนเมื่อคราวเสด็จประพาสลำนาน้อย ลำน้าใหญ่ มณฑลกรุงเก่า เมื่อ พ.ศ. ๒๔๕๔

พระตำหนักคำหยาด

พระตำหนักคำหยาด

อยู่ในท้องที่ตำบลคำหยาด ถัดจากวัดโพธิ์ทอง ไปทางทิศตะวันตกประมาณ ๒.๕ กิโลเมตร บนถนนสายเดียว สภาพปัจจุบันมีเพียงผนัง ๔ ด้าน ตัวอาคารตั้งโดดเด่นอยู่กลางทุ่งนา ก่อด้วยอิฐถือปูนขนาดกว้าง ๑๐ เมตร ยาว ๒๐ เมตร ยังคงเห็น เค้าความสวยงามทางด้านศิลปกรรมเช่น ลวดลายประดับซุ้มจรนำหน้าต่าง มีมุขเด็จด้านหน้าและด้านหลัง ภายในหาดินแดง ปูพื้นกระดาน

ในคราวที่พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัวเสด็จทอดพระเนตรพระตำหนักคำหยาด เมื่อพ.ศ. ๒๔๕๑ ได้เสด็จมายังโบราณสถานแห่งนี้และทรงมีพระราชวินิจฉัยดังปรากฏ ในพระราชหัตถเลขาอรรถาธิบาย เรื่อง เสด็จลำนํ้ามะขามเฒ่าไว้ว่า เดิมทีทรงมีพระราชดำริว่า กรมขุนพรพินิต (ขุนหลวงหาวัด หรือ เจ้าฟ้าอุทุมพร) ทรงผนวชที่วัดโพธิ์ทองแล้วสร้างพระตำหนักแห่งนี้ขึ้นเพื่อจำพรรษาเนื่องจากมีชัยภูมิที่เหมาะสม ครั้นได้ทอดพระเนตรเห็นตัวพระตำหนักสร้างด้วยความประณีตสวยงามแล้วพระราชดำริเดิมก็เปลี่ยนไป ด้วยทรงเห็นว่า ไม่น่าที่ขุนหลวงหาวัดจะทรงมีความคิดใหญ่โตสร้างที่ประทับชั่วคราวหรือที่มั่นในการต่อสู้ให้ดูสวยงามเช่นนี้ ดังนั้น จึงทรงสันนิษฐานว่า พระตำหนักนี้คงจะสร้างขึ้นตั้งแต่รัชสมัยสมเด็จพระเจ้าบรมโกศ เพื่อเป็นที่ประทับแรม เช่นเดียวกับที่พระเจ้าปราสาททองทรงสร้างที่ประทับไว้ที่บางปะอิน เนื่องจากมีพระราชนิยมเสด็จประพาสเมืองแถบนี้ ทั้งพระองค์ได้เสด็จพระนอนขุนอินทประมูลถึง ๒ ครั้ง และขณะเดียวกันที่กรมขุนพรพินิต (ขุนหลวงหาวัด หรือ เจ้าฟ้าอุทุมพร) ผนวชอยู่ที่วัดราชประดิษฐ์ก็ได้ทรงนำข้าราชการบริพารกับพระภิกษุที่จงรักภักดีต่อพระองค์ เสด็จลงเรือพระที่นั่งจากออกจากพระนครครีอยุธยามาจำพรรษาที่วัดโพธิ์ทองคำหยาด และประทับอยู่ที่พระตำหนักคำหยาดนี้เพื่อไปสมทบกับชาวบ้านบางระจัน ปัจจุบันนี้กรมศิลปากรได้บูรณะ และขึ้นทะเบียนพระตำหนักคำหยาดเป็นโบราณสถานไว้แล้ว

วังปลาวัดช้อย อยู่บริเวณแม่น้ำน้อยหน้าวัดช้อย หมู่ที่ ๑ ตำบลโพธิ์ริงนก อยู่ห่างจากจังหวัดอ่างทอง ประมาณ ๑๒ กิโลเมตร ไปตามเส้นทาง

อ่างทอง-วิเศษชัยชาญ ทางหลวงหมายเลข ๓๑๕๑ กิโลเมตรที่ ๒๗-๒๘ ก็
จะพบป้ายวังปลาวัดข่อย จากนั้นเลี้ยวขวาลัดเส้นทางคลองส่งน้ำชลประทาน
ไปอีกประมาณ ๒.๓ กิโลเมตร ปลาที่วัดข่อยนี้มีจำนวนมากมาตั้งแต่สมัย
พระครูสุกิจวิธาน (หลวงพ่อเข็ม) เป็นเจ้าอาวาสซึ่งเป็นเวลากว่า ๕๐ ปีแล้ว
ต่อมาในปีพ.ศ. ๒๕๒๘ พระครูสุกิจจาทรเป็นเจ้าอาวาสได้ปรับปรุงสถานที่
และร่วมกับสำนักงานประมงอำเภอโพธิ์ทองประกาศเป็นเขตรักษาพันธุ์สัตว์น้ำ
มีเจ้าหน้าที่ตำรวจดูแลรักษามีให้ปลาถูกรบกวน ปัจจุบันมีปลานานาชนิด
อาศัยอยู่รวมกันไม่ต่ำกว่า ๕๐,๐๐๐ ตัวเช่น ปลาสวาย ปลาตะเพียน ปลาเทโพ
ปลาแรด ปลาบึก ฯลฯ ทางวัดมีอาหารปลาจำหน่ายให้นักท่องเที่ยวได้ผลิตเพลิน
กับการให้อาหารปลา มีร้านจำหน่ายเครื่องดื่มไวบริการ

ภายในวัดข่อยยังมีสิ่งที่น่าสนใจ คือ ศาลาการเปรียญไม้สัก ทรงไทย
โบราณเสา ๘ เหลี่ยม ได้ถูนศาลาการเปรียญเป็นที่เก็บของเก่าประเภทต่างๆ
เช่น จากจีน มีเรือประเภทต่างๆ เช่น เรือบด เรือแจว เรือส้มปั้นและเรือ
ประทุน มีเครื่องมือเครื่องใช้รวมทั้งอุปกรณ์ในการทำไม้ แกะ แกวียน ล้อ
คันไถ อุปกรณ์เครื่องมือการจับสัตว์น้ำ ไซดักปลา นอกจากนี้ยังมีมณฑป วิหาร
เจดีย์ พระอุโบสถ กุฏิ หอสวดมนต์ ซากโบราณสถานของห้องเรียนโบราณ
และยังมีของเก่าที่เก็บรักษาไว้เช่น ตะเกียงโบราณจากกรุงวอชิงตัน นาฬิกา
โบราณจากปารีสและตู้พระไตรปิฎกไม้สักสมัยรัชกาลที่ ๕ จากจีนหรือเปล
กล่อมลูกแบบโบราณ ชาวบ้านยังมีการจัดตั้งศูนย์ผลิตข้าวซ้อมมือขึ้นเป็น
สหกรณ์เพื่อจำหน่ายให้แก่ประชาชน มีพิพิธภัณฑ์พื้นบ้าน จัดแสดงเรือโบราณ
ประเภทต่างๆ เช่น เรือบด เรือแจว และยังมีอุปกรณ์ในการประกอบอาชีพ
ของชาวนา เช่น ครก โม่ข้าว กระดัง ฯลฯ อันแสดงถึงวิถีชีวิตชาวไทยภาค
กลางเป็นอย่างดี

อำเภอแสวงหา

บ้านสวนนก อยู่ในบริเวณหมู่ที่ ๒ บ้านรั้วหว่า ตำบลบ้านพราน ระยะ
ทางห่างจากจังหวัดอ่างทอง ๒๔ กิโลเมตร ไปตามเส้นทางสายโพธิ์ทอง-แสวงหา
(ทางหลวงหมายเลข ๓๐๕๔) กิโลเมตรที่ ๑๘-๑๙ แล้วแยกเข้าที่บ้านตำบล
หนองแม่ไก่ ถึงโรงเรียนหนองแม่ไก่แล้วเดินทางไปตามถนนลูกรังอีก ๖ กิโลเมตร
ก็จะถึงบริเวณวัดรั้วหว่าซึ่งมีนกท้องถิ่นปากห่าง นกกระสา นกกาน้ำ นกกระเต็น
นกอีเสือ ฯลฯ บางชนิดก็ใกล้จะสูญพันธุ์และหาชมได้ยากในท้องถิ่นอื่น

สวนนกธรรมชาติ

วัดบ้านพราน ตั้งอยู่ที่ตำบลศรีพราน ไปตามเส้นทางสายโพธิ์ทอง-แสวงหา (ทางหลวงหมายเลข ๓๐๕๔) กิโลเมตรที่ ๒๑-๒๒ เป็นวัดเก่าแก่สร้างในครั้งใดไม่ปรากฏ ตามคำบอกเล่าของหลวงปู่ชัยมงคล แห่งจังหวัดพระนครศรีอยุธยา เล่าให้ฟังว่า ผู้ที่สร้างวัดบ้านพรานชื่อ นายพาน นางเงิน สองสามีภรรยา และนายกระปุกทอง ผู้เป็นบุตร ในระหว่างปี ๑๘๖๒-๑๘๗๐ ช่วงปลายกรุงสุโขทัย หลังจากนั้นวัดนี้ได้ถูกทิ้งร้างไปจนต้นไม้ปกคลุมหนาที่บเป็นเวลา ๑๐๐ กว่าปี ต่อมาพวกนายพรานได้มาตั้งหมู่บ้านขึ้นในบริเวณดังกล่าว จึงช่วยกันบูรณะวัดขึ้นมาใหม่ มีประวัติเล่าต่อกันมาว่าพระพุทธรูปศิลาแลงชื่อหลวงพ่อไกรทองที่ประดิษฐานอยู่ในพระวิหารนั้นพ่อขุนศรีอินทราทิตย์เป็นผู้สร้างที่เมืองสุโขทัย แล้วถอดเป็นชิ้นมาประกอบที่วัดบ้านพรานเพื่อให้เป็นพระประธาน แต่ผู้สร้างวัดต้องการสร้างพระประธานขึ้นเอง จึงได้สร้างวิหารเพื่อประดิษฐานพระพุทธรูป ชาวบ้านเรียกว่า “หลวงพ่อไกรทอง” ไกรหมายถึง จีวร สังฆาฏิ สบงของหลวงพ่อไกรทอง เล่ากันต่อมาว่า เมื่อถึงวันดีคืนดี เวลาเที่ยงคืน ไกรจะลุกเป็นไฟสว่าง โชติช่วง บอกนิมิตอันดีต่อผู้พบเห็น เชื่อกันว่ามีความศักดิ์สิทธิ์สามารถคุ้มภัยแก่ผู้ไปสักการบูชา

บ้านคูเมือง อยู่ในท้องที่ตำบลบ้านไผ่ ห่างจากที่ว่าการอำเภอแสวงหาประมาณ ๔ กิโลเมตร และห่างจากค่ายบางระจันเพียง ๓ กิโลเมตรเศษ ที่บ้านคูเมืองนี้นักโบราณคดีได้สำรวจพบซากเมืองโบราณซึ่งสันนิษฐานว่าเป็นชุมชนสมัยทวารวดี มีร่องรอยเหลือเพียงคูเมืองขนาดกว้างกับเนินดิน ขุดพบเศษภาชนะเครื่องปั้นดินเผา กระดุกสัตว์ ลูกปัดและหินบดยา ปัจจุบัน

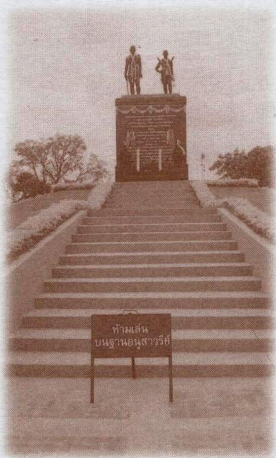
เป็นคุน้ำธรรมชาติ ไม่เห็นสภาพของโบราณสถานหลงเหลือ

วัดยาง อยู่ในท้องที่ตำบลห้วยไผ่ สันนิษฐานว่าสร้างในสมัยอยุธยาตอนปลาย ยังคงมีซากโบราณสถานให้เห็นคือ พระอุโบสถซึ่งมีฐานโค้งเป็นเรือสำเภา พระพุทธรูปศิลาทราย พระพุทธรูปปูนปั้นที่ชำรุดและใบเสมาหิน ทางไปทางทิศใต้ของวัดประมาณครึ่งกิโลเมตรมีเนินดินซึ่งเคยพบพระเครื่องจำนวนมาก จากการที่อยู่มิไกลจากบ้านบางระจันมากนัก จึงสันนิษฐานว่า บริเวณนี้คงเป็นสถานที่ซ่อนสมบัติของมีค่าของคนไทยในสมัยนั้น

อำเภอวิเศษชัยชาญ

วัดม่วง ตั้งอยู่หมู่ที่ ๖ ตำบลห้วยตะพาน ระยะทางจากจังหวัดถึงวัดม่วงประมาณ ๘ กิโลเมตร ไปตามเส้นทางสายอ่างทอง-วิเศษชัยชาญ (ทางหลวงหมายเลข ๓๑๕) กิโลเมตรที่ ๒๕ เข้าไป ๑ กิโลเมตร วัดจะอยู่ทางซ้ายมือ ภายในวัดมีสถานที่สำคัญหลายแห่งเช่น พระอุโบสถล้อมรอบด้วยกลีบบัวสี่ชมพูขนาดใหญ่ที่สุดในโลก วิหารแก้ว ชั้นล่าง เป็นพิพิธภัณฑ์วัดมุงคลและวัดฤโบราณ เปิดเฉพาะวันเสาร์-อาทิตย์ ๐๙.๐๐-๑๗.๐๐ น. ภายในมีรูปปั้นเกจิอาจารย์ชื่อดังทั่วประเทศ ชั้นบน ประดิษฐานพระพุทธรูปศักดิ์สิทธิ์ เนื้อเงินแท้ องค์แรกองค์เดียวที่ใหญ่ที่สุดในประเทศไทย สร้างขึ้นเพื่อเป็นเฉลิมพระเกียรติในวโรกาสที่ครองสิริราชสมบัติครบ ๕๐ ปี บริเวณวัดมีรูปปั้นแสดงแดนนรก แดนสวรรค์ แดนเทพเจ้าไทย และแดนเทพเจ้าจีนซึ่งมีรูปปั้นเจ้าแม่กวนอิมขนาดใหญ่ มีรูปปั้นแสดงเหตุการณ์ในประวัติศาสตร์เกี่ยวกับสงครามไทย-พม่าที่เมืองวิเศษชัยชาญ ด้านหลังมีวังมัจฉา และสามารถหาซื้อผลิตภัณฑ์ของดีเมืองอ่างทองได้

อนุสาวรีย์นายดอกนายทองแก้ว ประดิษฐานอยู่ที่หน้าโรงเรียนวิเศษชัยชาญวิทยาคม หมู่ที่ ๒ ตำบลไผ่จำศีล ตามเส้นทางสายอ่างทอง-วิเศษชัยชาญ ระหว่างกิโลเมตรที่ ๒๖-๒๗ เข้าไปประมาณ ๑.๕ กิโลเมตร ซอยปูดอก-

อนุสาวรีย์
นายดอกนายทองแก้ว

ปทุมทองแก้ว ๑๖ เป็นอนุสรณ์สถานที่ชาววิเศษชัยชาญและชาวอ่างทองร่วมกันสร้างเพื่อรำลึกถึงคุณงามความดีของวีรบุรุษแห่งบ้านโพธิ์ทะเล ชาววิเศษชัยชาญ ปุดดองและปทุมทองแก้ว ทั้งสองท่านยอมสละชีวิตอย่างกล้าหาญเพื่อปกป้องแผ่นดินไทยในการสู้รบกับพม่าที่ค่ายบางระจันก่อนที่กรุงศรีอยุธยาจะแตกในปีพ.ศ. ๒๓๐๙ อนุสาวรีย์แห่งนี้ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราชสยามมกุฎราชกุมาร เสด็จพระราชดำเนินแทนพระองค์ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว มาทรงเปิดเมื่อพ.ศ. ๒๕๒๐

วัดเขียน เป็นวัดเก่าแก่วัดหนึ่ง อยู่ที่หมู่ ๘ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง ใกล้กับวัดวิเศษชัยชาญห่างจากอำเภอเมือง ๑๒ กิโลเมตร ไปตามทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ ประมาณ ๑ กิโลเมตร ภายในพระอุโบสถมีภาพเขียนฝาผนังทั้งดงามแสดงเรื่องราวเกี่ยวกับทศชาติชาดก สันนิษฐานว่าเป็นฝีมือช่างสกุลเมืองวิเศษชัยชาญสมัยอยุธยาตอนปลาย ลักษณะภาพคล้ายกับภาพเขียนในพระอุโบสถวัดเกาะและวัดใหญ่สุวรรณาราม จังหวัดเพชรบุรี ซึ่งอยู่ในยุคสมัยเดียวกัน

วัดอ้อย เป็นวัดเก่าแก่คู่บ้านคูเมืองวิเศษชัยชาญ ตั้งอยู่หมู่ ๑๐ ตำบลศาลเจ้าโรงทอง ริมฝั่งแม่น้ำน้อย ไปตามทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ ประมาณ ๒ กิโลเมตร ห่างจากวัดเขียนไปทางทิศเหนือประมาณ ๑ กิโลเมตร สันนิษฐานว่าสร้างขึ้นในสมัยอยุธยาแต่จะสร้างในสมัยใดใครเป็นผู้สร้างไม่ปรากฏหลักฐานแน่ชัด พระอุโบสถเป็นอาคารขนาดใหญ่ทึบห้อง ก่ออิฐถือปูนแบบโบราณ หลังคาเป็นเครื่องไม้ มุงด้วยกระเบื้องดินเผา มีลักษณะสวยงามคล้ายกับพระอุโบสถวัดราชบูรณะ จังหวัดพระนครศรีอยุธยา พระอุโบสถ

วัดอ้อย

นี้ไม่มีหน้าต่าง ลักษณะแบบนี้เรียกว่ามหาอุด รอบโบสถ์มีเสมา ๘ ทิศ พระประธานเป็นพระหล่อสัมฤทธิ์ ชาวบ้านเรียกว่าหลวงพ่อดำ วัดอ้อยเป็นวัดถือน้ำพระพิพัฒน์สัตยาในสมัยอยุธยา นอกจากนี้ในบริเวณพื้นที่ของวัดอ้อย มูลนิธิสร้างสรรค์เด็กได้เปิดบ้านสำหรับให้ที่พักพิงแก่เด็กมีปัญหา เด็กเร่ร่อน ติดยา หรือเคยประพฤติดังกฎหมายชื่อว่า “บ้านเด็กไกลวัด” เพื่อช่วยให้เด็กเหล่านี้มีชีวิตใหม่ที่ดีขึ้นได้สัมผัสธรรมชาติและมีพระสงฆ์คอยช่วยเหลือบำบัดทางด้านจิตใจ

วัดสี่ร้อย อยู่ริมฝั่งแม่น้ำน้อย หมู่ที่ ๔ ตำบลสี่ร้อย ไปตามทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ กิโลเมตรที่ ๓๑-๓๒ (บนเส้นทางสายโพธิ์พระยา-ท่าเรือหรืออ่างทอง-วิเศษชัยชาญ) ห่างจากอำเภอเมืองอ่างทองไปทางทิศตะวันตกประมาณ ๑๒.๕ กิโลเมตร แล้วแยกซ้ายมือไปตามถนนคันคลองชลประทานอีก ๕ กิโลเมตร วัดแห่งนี้ มีพระพุทธรูปปางป่าเลไลยก์ สูง ๒๑ เมตร หน้าตักกว้าง ๖ เมตรเศษ นามว่า “หลวงพ่อดำ” ภายในพระอุโบสถวัดนี้เคยมีภาพจิตรกรรมฝาผนังฝีมือช่างอยุธยาที่มีความงดงามมาก ปัจจุบันภาพลบเลือนไปหมดแล้ว

อำเภอสามโก้

อำเภอสามโก้ อยู่ห่างจากจังหวัดอ่างทองประมาณ ๒๕ กิโลเมตร แม้เป็นอำเภอเล็กๆ ซึ่งเดิมเป็นตำบลหนึ่งขึ้นอยู่กับอำเภอวิเศษชัยชาญ ได้ยกฐานะเป็นกิ่งอำเภอและเป็นอำเภอเมื่อพ.ศ.๒๕๐๘ ความสำคัญในเชิงประวัติศาสตร์ปรากฏในพงศาวดารว่า เป็นเส้นทางที่พม่าเดินทางมาตีจากด่านเจดีย์สามองค์ผ่านเข้ามาตั้งค่ายพักแรมก่อนเข้าตีกรุงศรีอยุธยา และเป็นที่ซึ่งสมเด็จพระนเรศวรมหาราชและพระเอกาทศรถเคยเสด็จนำทัพหลวงผ่านบ้านสามโก้แห่งนี้เพื่อทรงทำสงครามยุทธหัตถี ที่ตำบลตระพังตรุ จังหวัดสุพรรณบุรี จนทรงได้รับชัยชนะด้วยเช่นกัน

ปัจจุบัน สามโก้เป็นอำเภอที่น่าสนใจมากอำเภอหนึ่งในแง่ประเพณีและศิลปะพื้นบ้าน กล่าวคือ สามโก้มีพื้นที่การเกษตรบางส่วนที่เปลี่ยนจากพื้นที่ทำนาเป็นพื้นที่ทำการเกษตรด้านอื่นเช่น การทำนาบัว การทำสวนมะพร้าวพันธุ์ดี และการทำไร่นาสวนผสม ซึ่งเกษตรกรรู้จักพัฒนาอาชีพด้วยการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาปรับปรุงผลผลิตทางการเกษตรให้มีทั้งคุณภาพและปริมาณจนสามารถทำรายได้เป็นที่น่าพอใจ นอกจากนี้สามโก้ยังเป็น

ถิ่นแดนของเพลงพื้นเมืองที่มีพ่อเพลงและแม่เพลงที่มีบทบาทในการฟื้นฟูการเล่นและอนุรักษ์เพลงพื้นบ้านอีกด้วย

เทศกาลงานประเพณี

งานเมืองอุ้มข้าวอุ่นและงานกาชาดประจำปี เป็นงานประจำปีของชาวอ่างทองที่จัดขึ้นหลังฤดูเก็บเกี่ยว ช่วงระหว่างปลายเดือนธันวาคมและต้นเดือนมกราคมของทุกปี มีกิจกรรมที่น่าสนใจหลายอย่างทั้งด้านวัฒนธรรม การแสดงนิทรรศการ การแสดงจำหน่ายและสาธิตหัตถกรรมพื้นบ้าน การออกร้าน การประกวดกุลสตรีเมืองอุ้มข้าวอุ่น การประกวดพืชผลทางการเกษตร และการแข่งขันกีฬาชาวนา รวมทั้งมหกรรมต่างๆ มากมาย งานนี้จัดบริเวณหน้าศาลากลางจังหวัดอ่างทอง

งานประเพณีแข่งเรือยาววัดป่าโมก จัดขึ้นบริเวณวัดป่าโมกวรวิหาร อำเภอป่าโมก โดยแบ่งออกเป็น ๒ ช่วงคือช่วงเดือนมีนาคม เป็นงานนมัสการและสมโภชพระพุทธรูปไสยาสน์และพระพุทธรูป ๔ รอย และช่วงเดือนตุลาคมจะเป็นงานแข่งเรือยาวประเพณีและการประชันเรือยาวที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

งานนมัสการหลวงพ่อดีโง ภายในงานมีการนมัสการและสมโภชสมเด็จพระพุฒาจารย์ (โต พรหมรังสี) และพระมหาพุทธรูปิมพ์ โดยจัดขึ้นราวเดือนห้าและเดือนสิบเอ็ดของทุกปี

งานลอยกระทงวัดสี่ร้อย ในวันลอยกระทงของทุกปี มีการจัดงานบนถวายเป็นพุทธบูชาและลอยกระทงซึ่งชาวอ่างทองนับถือว่าศักดิ์สิทธิ์พร้อมไปกับงานลอยกระทง

งานเชิญเจ้าพ่อกวณูและงานแห่มังกร จัดขึ้นเดือนธันวาคมของทุกปี บริเวณตลาดเมืองอ่างทอง ภายในงานมีการเชิญเจ้าพ่อกวณู การแห่มังกรงานออกร้านสินค้าราคาถูก

สินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก

ผลไม้ตามฤดูกาล ได้แก่ มะม่วง ส้มโอ ฝรั่ง มะละกอ

ผลิตภัณฑ์สัตว์น้ำ ได้แก่ กุ้งก้ามกราม ปลาเนื้ออ่อน ปลาน้ำจืด ปลา

อาหารแปรรูปต่าง ๆ ได้แก่ เนื้อหมู และไข่เค็ม จากอำเภอไชโย ปลาแห้งเสียบไม้รมควัน ปลาตากแห้ง ปลากรอบ

ขนมหวาน ที่เป็นของฝากซึ่งได้รับความนิยมมาก คือ ขนมเกสรลำเจียก จากอำเภอบางบาล และขนมกง จากอำเภอเมือง

ผลิตภัณฑ์หัตถกรรม ได้แก่

เครื่องเรือนจำลอง อำเภอเมือง

ดอกไม้ทำจากผ้า อำเภอเมือง

ดอกไม้ประดิษฐ์ทำจากเศษวัสดุ จากอำเภอโพธิ์ทอง และอำเภอ
แสวงหา

กลองประเภทต่าง ๆ และตุ๊กตาชาววัง อำเภอป่าโมก

เครื่องจักสาน ทำจากไม้ไผ่ หวาย ผักตบชวา บ้านเจ้าฉ่า จากอำเภอ
โพธิ์ทอง และอำเภอวิเศษชัยชาญ

ภาชนะที่ทำจากเซรามิค เบญจรงค์ จากอำเภอวิเศษชัยชาญ

ข้อแนะนำในการเที่ยวชมวัด/พิพิธภัณฑ์/โบราณสถาน

- ศึกษาข้อมูลรายละเอียดสถานที่ต่างๆก่อนไป
- แต่งกายให้สุภาพ สำนวณกิริยาวาจา
- ถอดรองเท้าและเก็บให้เรียบร้อยก่อนเข้าโบสถ์ เขตศาสนสถาน
- ติดต่อวิทยากรผู้ให้ความรู้ เช่น พระ ชาวบ้านในท้องถิ่น เจ้าหน้าที่ผู้ดูแล
- ระมัดระวังไม้ให้ไปโดนโบราณวัตถุโบราณสถาน แตะหักเสียหาย
- ไม่ควรเดินย่ำเข้าไปในเขตหวงห้าม หรือบนโบราณสถาน ไม่ควรจับ

สัมผัสอาคารโบราณสถาน โดยเฉพาะส่วนที่เป็นลวดลายแกะสลักหรือภาพ
เขียนสี หรือนำสิ่งใดสิ่งหนึ่งที่เป็นชิ้นส่วนของโบราณวัตถุ โบราณสถานกลับ
ไปเป็นของที่ระลึก

- ขออนุญาตผู้ดูแลสถานที่ก่อนถ่ายภาพ
- การถ่ายภาพไม่ควรใช้แสงแฟลชเพราะอาจทำให้โบราณวัตถุ โบราณ
สถานเสียหายได้

สิ่งอำนวยความสะดวกในจังหวัดอ่างทอง

(ราคาห้องพักในเอกสารนี้เปลี่ยนแปลงได้ โปรดสอบถามจากโรงแรมก่อนเข้าพัก)

อำเภอเมือง (รหัสทางไกล ๐๓๕)

ซี.แอล. การ์เด็น อินน์ ๔๒ หมู่ ๑๑ ถ.โพธิ์พระยา-ท่าเรือ ต.บ้านอิฐ
โทร. ๐ ๓๕๖๒ ๐๘๒๖-๒๗ จำนวน ๖๐ ห้อง ราคา ๓๘๐-๘๐๐ บาท

บัวหลวง ๑๕/๑ ถ.อ่างทอง-ป่าโมก ต.โพธิ์สระ โทร. ๐ ๓๕๖๑ ๑๑๑๖,
๐ ๓๕๖๑ ๑๘๐๐ จำนวน ๗๕ ห้อง ราคา ๑๗๐-๗๐๐ บาท

สยามอินน์ ๔๑/๒ ถ.สายเอเชีย ต.บ้านอิฐ จำนวน ๓๖ ห้อง ราคา
๑๕๐-๓๖๐ บาท

สุพรรณ ๖ ซอย ๑ ถ.ทรัพย์สิน ต.ตลาดหลวง โทร. ๐ ๓๕๖๑ ๑๕๘๘

จำนวน ๒๐ ห้อง ราคา ๑๐๐-๔๐๐ บาท

โรงแรมอ่างทอง ๖๒ ถ.อ่างทอง-โพธิ์ทอง ต.ศาลาแดง โทร. ๐ ๓๕๖๑ ๑๗๖๗, ๐ ๓๕๖๒ ๖๑๓๘-๔๐ โทรสาร ๐ ๓๕๖๑ ๑๗๖๘ จำนวน ๑๑๐ ห้อง ราคา ๒๐๐-๘๐๐ บาท มีบังกะโล ๘ ห้อง ราคา ๒๔๐-๒๘๐ บาท

อำเภอไชโย

ไชโย ๒๓๕ หมู่ ๑ จำนวน ๑๔ ห้อง ราคา ๒๐๐-๓๐๐ บาท

อำเภอโพธิ์ทอง

โพธิ์ทอง อินน์ ใกล้ตลาดกมล ๑๗๑/๑๗-๒๑ หมู่ ๖ ต.อ่างแก้ว โทร. ๐ ๓๕๖๙ ๑๑๓๙-๔๐ จำนวน ๓๐ ห้อง ราคา ๓๕๐-๕๐๐ บาท

อำเภอวิเศษชัยชาญ

วิเศษอินน์ ๓๘๐ หมู่ ๗ ถ.สุพรรณ-ท่าเรือ ต.ศาลเจ้าโรงทอง โทร. ๐ ๓๕๖๓ ๑๙๐๔ จำนวน ๔๑ ห้อง ราคา ๒๐๐-๓๕๐ บาท

ร้านอาหาร (รหัสทางไกล ๐๓๕)

อำเภอเมือง

กรกต (ในโรงแรมอ่างทอง) ๖๐ หมู่ ๒ ถ.อ่างทอง-สุพรรณบุรี โทร. ๐ ๓๕๖๑ ๑๗๖๗-๘

ก้วยเตี่ยวเป็ด หน้าโรงแรมอ่างทอง

โกเฮงอาหารอีสาน (ตรงข้ามโรงแรมอ่างทอง) ๑๒๙/๑-๒ ถ.อ่างทอง-โพธิ์ทอง ต.ตลาดหลวง โทร. ๐ ๓๕๖๑ ๒๐๗๓ (จำหน่ายอาหารอีสาน เปิดเวลา ๐๗.๐๐-๑๖.๓๐ น.)

การโภชนา ๙/๓ หมู่ ๒ ถ.โพธิ์พระยา-ท่าเรือ ต.ศาลาแดง โทร. ๐ ๓๕๖๑ ๒๒๘๘ (จำหน่ายอาหารไทยตามสั่ง เปิดเวลา ๑๐.๐๐-๒๑.๓๐ น.)

คุณหนู ๗๗ ถ.เลี้ยวเมือง ต.โพสะ โทร. ๐ ๓๕๖๒ ๐๘๐๕, ๐ ๓๕๖๑ ๓๑๓๙, ๐ ๓๕๖๒ ๐๓๘๖ (จำหน่ายอาหารไทยตามสั่ง เปิดเวลา ๑๗.๐๐-๒๓.๐๐ น.)

ครัวใกล้บ้าน ถ.เลี้ยวเมือง

บ้านบ่อนไก่ ๗๗ หมู่ ๑ ถ.อ่างทอง-สิงห์บุรี ต.ย่านซื่อ โทร. ๐ ๓๕๖๑ ๕๑๒๑ (จำหน่ายอาหารพื้นบ้าน ปลาเผา ปลาแม่น้ำ)

แพอ่างทอง ตรงข้ามเทศบาลเมืองอ่างทอง โทร. ๐ ๓๕๖๑ ๑๓๐๑ (จำหน่ายอาหารประเภทปลา เปิดเวลา ๑๐.๐๐-๒๓.๐๐ น.)

รัชนี้ (เยื้องเรือนจำ) ถ.อ่างทอง-โพธิ์ทอง ต.ศาลาแดง

ร่มไทร ๖๓ หมู่ ๕ ถ.สายเอเชีย ต.บ้านอิฐ ไทร. ๐ ๓๕๖๑ ๑๔๗๘

เล็กบ้านรอ ไปทางวัดอ่างทองวรวิหาร

อำเภอพริททอง

ตั้งตองอา (โกอ่าง) ปากทางเข้าวัดศรีขันธาราม

โพธิ์ทอง อินน์ (ในโรงแรมโพธิ์ทองอินน์) ตลาดกมล ๑๗๑/๑๗-๒๑ หมู่

๖ ไทร. ๐ ๓๕๖๙ ๑๑๓๙-๔๐

สวนอาหารจุ่มจุ่ม หมู่ ๓ ต.อินทประมุข

ร้านสุกัญญาพนารัตน์ ถ.สายอ่างทอง-โพธิ์ทอง ก่อนถึงอำเภอบรรณ

๒ กิโลเมตร

อำเภอสระชัยชาญ

ก้วยเตี่ยวลูกขึ้นปลา ๙๐ หมู่ ๑ ต.สี่ร้อย ไทร. ๐ ๓๕๖๔ ๒๒๑๔ (จำ
หน่ายก้วยเตี่ยวลูกขึ้นปลา เปิดเวลา ๑๐.๐๐-๑๕.๐๐ น.)

ก้วยโภชนา ๗/๒๙๓-๔ ถ.โพธิ์พระยา-ท่าเรือ ต.ศาลเจ้าโรงทอง ไทร.

๐ ๓๕๖๓ ๑๒๙๓ (จำหน่ายอาหารไทย อาหารจีน เปิดทะเล่ เปิดเวลา ๙.๐๐-
๒๐.๐๐ น.)

อำเภอสว่างหา

ชั้น ในตลาดสว่างหา

ชวง ในตลาดสว่างหา

ร้านจำหน่ายสินค้าพื้นเมือง และของที่ระลึก

อำเภอมือง

อารมณ์ ศิริบุตร ๓๙ ถ.เทศบาล ๑ ต.ตลาดหลวง อ.เมือง ไทร.

๐ ๑๙๘๗ ๔๔๓๙ (จำหน่ายดอกไม้ทำจากผ้า)

อำเภอบำไก

กล้วยเบรคแตก กลุ่มแม่บ้านเกษตรบางเสด็จ ๑/๑๘ หมู่ ๖ ต.บาง
เสด็จ ไทร. ๐ ๓๕๖๖ ๑๙๕๐-๑, ๐ ๑๘๕๒ ๐๕๙๘, ๐ ๑๙๔๖ ๕๕๕๗

คุณละออง เกตุแจ่ม ๔๖ หมู่ ๖ ต.เอกราช ไทร. ๐ ๑๘๙๙ ๕๐๗๗,

๐ ๑๗๓๔ ๑๔๐๖, ๐ ๓๕๖๖ ๑๙๑๔ (จำหน่ายกลองทุซนิต)

ก้านนงษ์ฟ้า หยดย้อย ๖๓/๔ หมู่ ๖ ต.เอกราช ไทร. ๐ ๓๕๖๖

๑๘๗๕, ๐ ๙๐๙๐ ๔๐๑๓

สำหรับอิฐมีจำหน่ายโดยตรงจากโรงงานทำอิฐทั่วไปที่อำเภอป่าโมก

อำเภอไชโย

กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรจักสานผักตบชวา บ้านมหานาม ๑๙ หมู่ ๓ ต.ไชยภูมิ โทร. ๐ ๓๕๖๔ ๑๕๗๑, ๐ ๑๔๘๗ ๙๑๕๙ (จำหน่ายผลิตภัณฑ์จากผักตบชวา ประเภทแจกัน โคมไฟ กระเป๋ากีฬา)

อำเภอโพธิ์ทอง

กลุ่มจักสานบางเจ้าฉ่า นางเรณู ทองงาม ๑๐ หมู่ ๘ ต.บางเจ้าฉ่า โทร. ๐ ๓๕๖๔ ๔๔๗๓, ๐ ๑๘๕๑ ๕๖๕๙.

อำเภอแสวงหา

กัลยา อินทร์โต ๑๐๓ หมู่ ๓ ต.ศรีพราน โทร. ๐ ๓๕๖๙ ๕๑๔๑ (จำหน่ายดอกไม้กระดาดสาขุบน้ำยาพารา)

อุษา พลอร่า ๒๖ หมู่ ๖ ต.แสวงหา โทร. ๐ ๓๕๖๙ ๕๐๔๐, ๐ ๑๔๕๕ ๗๗๕๑ (จำหน่ายดอกไม้กระดาดสาขุบน้ำยาพารา)

สำหรับอิฐมีจำหน่ายโดยตรงจากโรงงานทำอิฐทั่วไปที่อำเภอป่าโมก

อำเภอวิเศษชัยชาญ

กลุ่มออมทรัพย์เพื่อการผลิตจักสาน วรรณารัตน์ ๖๕/๒ หมู่ ๒ ต.ตลาดใหม่ โทร. ๐ ๑๗๗๐ ๕๙๑๕

ศูนย์สาธิตกลุ่มจักสาน หมู่ ๒ บ้านตลาดใหม่ ต.ตลาดใหม่

กลุ่มแม่บ้าน ตำบลยี่ล้น ๗๑ หมู่ ๓ ต.ยี่ล้น โทร. ๐ ๓๕๖๑ ๓๑๓๓ (จำหน่ายข้าวตังดิบสำหรับทำข้าวตังหน้าปลาแห้ง ข้าวตังหน้าหมูหยอง ข้าวตังหน้าน้ำพริกเผา)

เกษมวิเศษ ๖๔/๓ หมู่ ๔ ต.ตลาดใหม่ โทร. ๐ ๓๕๖๒ ๙๐๙๓ (จำหน่ายกระถางดินเผา) ไปตามทางหลวงหมายเลข ๓๔๕๔ กิโลเมตรที่ ๓๖

วิเศษเชรามิก ๗๓ หมู่ ๓ ต.ศาลเจ้าโรงทอง โทร. ๐ ๓๕๖๓ ๑๗๖๗ (จำหน่ายชาม ถ้วย โถ)

หมายเลขโทรศัพท์ที่สำคัญ (รหัสทางไกล ๐๓๕)

สำนักงานจังหวัดอ่างทอง	๐ ๓๕๖๑ ๑๒๓๕
ประชาสัมพันธ์จังหวัด	๐ ๓๕๖๒ ๐๐๗๑
สถานีเดินรถโดยสารประจำทางปรับอากาศ	๐ ๓๕๖๑ ๑๐๒๕
สถานีตำรวจอำเภอเมืองอ่างทอง	๐ ๓๕๖๑ ๑๐๐๐
โรงพยาบาลอ่างทอง	๐ ๓๕๖๑ ๑๕๒๐, ๐ ๓๕๖๑ ๕๕๑๑

ข้อมูลรายละเอียดที่ระบุในเอกสารนี้อาจเปลี่ยนแปลงได้
สงวนลิขสิทธิ์ หากนำไปจัดพิมพ์เพื่อการจำหน่าย

จัดทำโดย

งานพัฒนาข้อมูลท่องเที่ยว
กองข่าวสารการท่องเที่ยว
การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

หากมีข้อมูลเปลี่ยนแปลงหรือเพิ่มเติม
โปรดแจ้ง งานพัฒนาข้อมูลท่องเที่ยว
โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๕๕๐๐ ต่อ ๒๑๔๑-๕
โทรสาร ๐ ๒๒๕๓ ๗๔๔๐

ช่วยใส่ใจสิ่งแวดล้อม และเคารพวิถีไทย

ใช้บริการบริษัทนำเที่ยวที่มีใบอนุญาต
ท่านจะได้รับการคุ้มครองตามกฎหมาย

สำรวจข้อมูล
เมษายน ๒๕๔๖

แผนที่ตัวเมืองอ่างทอง ANG THONG CITY MAP

สัญลักษณ์ Legend

- สถานที่สำคัญ Place of Interest
- ⛪ วัด Temple
- โรงเรียน School
- ⛶ โรงพยาบาล Hospital
- สถานีขนส่ง Bus Station
- 🏨 สถานที่พัก Hotel

แผนที่ท่องเที่ยวจังหวัดอ่างทอง
ANG THONG TOURIST MAP

ไม่ได้กำหนดขนาดบางส่วน
Not To Scale

จ.สุพรรณบุรี
Suphan Buri

๑. สาม

Wiset Chal Chan

จ.สิงห์บุรี
Sing Buri

จ.ลพบุรี
Lop Buri

Ang Thong

309 วัดจันทรังษี

Wat Chantharong

1

329

ကုမ္ပဏီ

Pa Mok

วัดสระแก้ว Wat S

★ วัดท่าสุทธาวาส

3501

100

จ.พระนครศรีอยุธยา
Phra Nakhon Si Ayutthaya

สัญลักษณ์ Legend

อำเภอ District

สถานที่ท่องเที่ยว
Tourist Attraction

ทางหลวง Highway

ประเทศไทย THAILAND

๑๖๗๒

ศูนย์ข้อมูลท่องเที่ยว ททท.
๐๘.๐๐ - ๒๐.๐๐ น.
รับข้อมูลท่องเที่ยวทาง
โทรสาร ๒๔ ชั่วโมง

ศูนย์บริการข่าวสารการท่องเที่ยว
สำนักงานใหญ่ ถนนเพชรบุรีตัดใหม่

เปิดจันทร์ - ศุกร์ ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น.

เว้น วันหยุดนักขัตฤกษ์

www.tourismthailand.org

E-mail : info@tat.or.th

ททท. ถนนราชดำเนินนอก

เปิดทุกวัน ๐๘.๓๐-๑๖.๓๐ น.

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทย

สำนักงาน ททท. ภาคกลาง เขต ๖

๑๐๘/๒๒ หมู่ ๔ ถนนศรีสวรรค์โพธิ์ ตำบลประตู่ชัย

อำเภอพระนครศรีอยุธยา จังหวัดพระนครศรีอยุธยา ๑๓๐๐๐

โทร. ๐ ๓๕๒๔ ๖๐๗๖-๗ โทรสาร ๐ ๓๕๒๔ ๖๐๗๘

พื้นที่ความรับผิดชอบ : พระนครศรีอยุธยา สระบุรี อ่างทอง

สุพรรณบุรี ปทุมธานี นนทบุรี

การท่องเที่ยวแห่งประเทศไทยสำนักงานใหญ่

๑๖๐๐ ถนนเพชรบุรีตัดใหม่ แขวงมักกะสัน เขตราชเทวี กรุงเทพฯ ๑๐๔๐๐

โทร. ๐ ๒๒๕๐ ๕๕๐๐ โทรสาร ๐ ๒๒๕๐ ๕๕๑๑ E-mail: center@tat.or.th